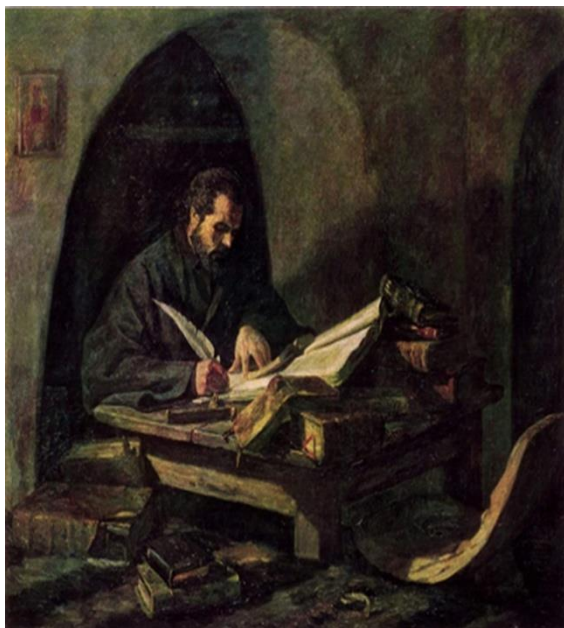

МЕГА МАНИАШКИ

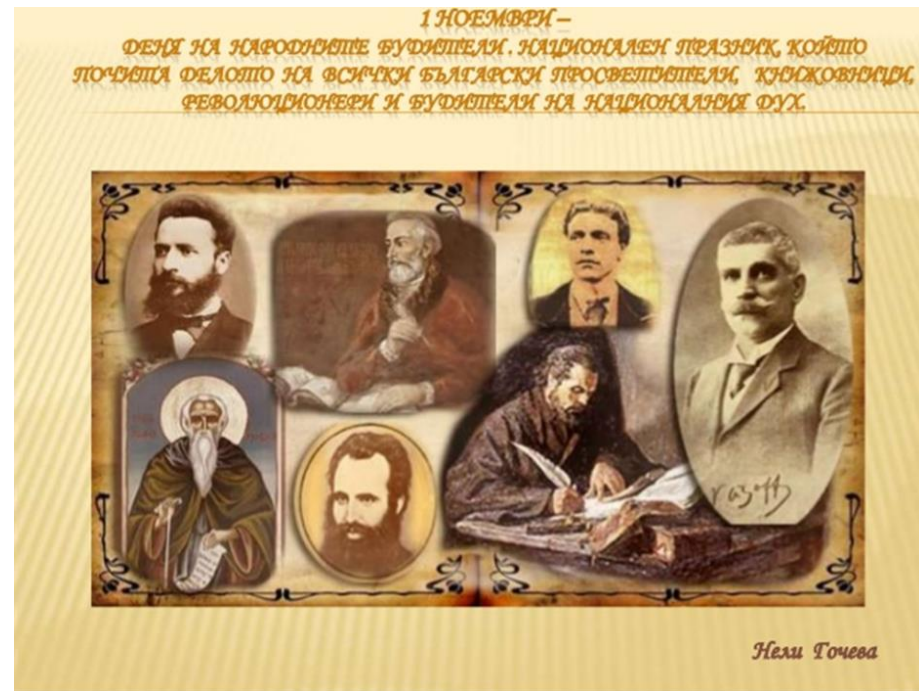
Брой 1, октомври 2015

"МАНИАШКИ ВЕСТНИК ЗА МАНИАШКИ ХОРА"

ИЗДАНИЕ НА УЧЕНИЦИТЕ ОТ СОУ "ХРИСТО БОТЕВ"-КАМЕНО

“Народе, знай свой род и език!”
“ О, неразумни и юроде, защо се срамуваш да се наречеш българин и не четеш на своя език и не думаш“

Духовното просвещение на българския народ дава тласък на националноосвободително движение по българските земи. В освободена от османско владичество България както интелигенцията, така и масовият човек съзнават подвига на възрожденските писатели и революционери, които създали атмосферата и довели българския дух до решимостта да поведе борба за държавен суверенитет. Много градове и села искат да отдадат заслужената признателност към народните будители не само като кръщават улици, читалища и училища на тяхно име.

Всепризнат патрон на българското будителство е свети Йоан Рилски, почитан като небесен покровител на българския народ и

държава, който в народната памет е образец за себеотдаване, безсребърничество, любов към ближния и Отечеството и към когото народната обич и уважение остава жива през вековете на османско владичество. Почитани са и много други будители, които народът канонизира като светци в своята историческа памет.

През 1922 г. Стоян Омарчевски, министър на народното просвещение в правителството на Стамболийски, по инициативата на група интелектуалци внася предложение в Министерския съвет за определянето на 1 ноември за Ден на българските народни будители. Денят 1 ноември е определен за „празник на българските будители, ден за отдаване на почит към паметта на големите българи, далечни и близки строители на съвременна България“.

Прокламацията на Деня гласи:

„Нека Денят на св. Йоан Рилски да се превърне в Ден на народните будители, в празник на големите българи, за да събуди у младите здрав смисъл за съществуването и интерес към дейците на миналото ни.“

Представяме Ви:

ВАСИЛ АПРИЛОВ

Освен народен будител, Васил Априлов е и творец. Той развива активна книжовна дейност - със своите книги и песни той начертава пътищата на българската книжнина и език, улучвайки правилно бѣдните им насоки. С всестранните си интереси и действия Васил Априлов оказва изключително силно, положително влияние върху българската държава.

Ние, българите сме своенравен народ и почитаме хората , помогнали за развитието на България. Един от тях е и Васил Априлов. Той заема решително становище по черковния въпрос, насърчавайки ръководни лица и среди за извоюване на българската йерархия.

Именно той олицетворява съвестта и ума на народа ни и влияе върху цялата наша интелигенция. За България Априлов е едновременно творец, будител и мислител. Като писател той завършва

книжовната си дейност с пожелание да се сбъдне българската мечта, чрез дружни усилия пред Високата порта.

Има имена, оставили траен отпечатък в българската история и литература. Имена, които ще се помнят вечно. Едно от тях е това на Васил Априлов, преобразил българското образование и култура.

В началото на 19 век образованието в българските земи се осъществява предимно в килийни училища. Националната Априловска гимназия е първото класно училище в България. Основана е в Габрово, през 1835 г. и без прекъсване обучава ученици до днес. Гимназията носи името на своя основател - Васил Априлов, който пръв въвежда у нас взаимноучителната метода вместо килийното обучение. Това прави школото първото българско светско училище. То се съгражда и поддържа чрез създадения от Васил Априлов дарителски фонд, в който се включват Николай Палаузов и много други будни габровци. Първият учител и уредник е Неофит Рилски, който в годината преди да поеме преподаването написва и превежда някои основни помагала по прилагането на новия метод.

През 1872 училището прераства в гимназия, а от 1881 носи името Априловска гимназия на името на първия си благодетел.

Любопитно

Хелоун е маскарад, който се провежда на 31 октомври най-вече в англоговорящите страни Великобритания, Ирландия, Канада и САЩ. Началото си води от келтския езически ритуал Саун (Samhain) и съвпада с честването на католическия ден на Все светии. По традиция децата носят страшни

костюми, тиквени фенери и обикалят съседите си, като искат бонбони и сладки с предупреждението, че ако не получат такива ще им „изиграят номер“.

Древните келти посрещали своята Нова година Самайн в края на октомври. Те живеели с вярването, че в нощта срещу нея починалите през изминалата година навещават земята в търсене на живи тела, в които да се вселят. За да се предпазят, келтите гасели огъня в огнищата и се опитвали да изглеждат колкото се може по-страшно - обличали животински кожи и глави, надявайки се да

изплашат привиденията. Събирали се около огньовете, запалвани от друидите жреци, устройвали гадания.

Подобен на този е древният езически ритуал на кукерството, където присъстват същите атрибути - маски с рога и зловещо изражение, животински кожи като целта е гонене на злото.

Християните вярват, че душите след смъртта и Божия съд не се връщат на земята. През 853 г. от Боговъплъщението, от Рождество Христово папа Григорий IV, в опит да замени съществуващия езически ритуал, утвърдил 1 ноември като ден на Все Светии, ден за прослава на всички християнски светци и мъченици. Сред коренното население все още бушували езически заблуди и антихристиянски настроения и голяма част от местните хора продължавали да отбелязват деня по старому.

За нас днес този празник е интересен, защото ни дава възможност да дадем свобода на фантазията си, измисляйки си хем забавни, хем страшни истории, за да се позабавляваме.

